Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Octavian Dvornic

Dosarul nr. 2r-1150/25
PIGD: (2-25057808-02-2r-11062025)

D E C I Z I E

8 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Marchenkov Yevhen,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Iulia împotriva lui Yevhen Marchenkov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 13 mai 2025, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Iulia împotriva lui Yevhen Marchenkov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 25 aprilie 2025, Roșca Iulia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Yevhen Marchenkov solicitînd încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacelor financiare din conturile bancare ale pârâtului în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii a acțiunii a invocat că, în speță pârâtul cunoaște despre existența datoriei în temeiul contractului de împrumut semnat cu reclamanta, cunoaște despre existența obligațiilor contractuale, dar cu rea credință se sustrage de la executarea acestora.

Totodată a precizat că, comportamentul pârâtului legat de eschivarea restituirii datoriei contractuale generează și riscul neexecutării unei eventuale hotărâri judecătorești.

La fel a afirmat că, aplicarea măsurilor asiguratorii pe mijloacele bănești și bunurile debitorului în limita pretenției, ar favoriza executarea unei eventuale hotărâri judecătorești cu satisfacerea pretenției creditorului și survenirea efectelor lucrului judecat.

Prin urmare, a specificat că, pârâtul recunoaște datoria, dar refuză restituirea sumelor datorate, iar această acțiune creează prejudicii considerabile reclamantului, grație faptului că valoarea datoriei pârâtului față de reclamant este una considerabilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 13 mai 2025, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Iulia împotriva lui Yevhen Marchenkov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a pus sechestru pe bunurilor mobile, imobile și mijloacele financiare din conturile bancare ce aparțin pârâtului Yevhen Marchenkov în limita valorii de 19300 (nouăsprezece mii trei sute) euro și 12551 (douăsprezece mii două sute cincizeci și unu) lei.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a constatat că, în limitele argumentelor invocate, din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii la etapa actuală ar crea dificultăți sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, fapt ce va putea antrena responsabilitatea statului pentru imposibilitatea de executare a hotărârii judecătorești, reținându-se în acest context, și jurisprudența CEDO care declară faza executării, ca fiind fază a procesului civil, cu rigorile aplicabile unei faze procesuale, judecătorul a considerat justificat a admite cererea de asigurare a acțiunii.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 30 mai 2025, avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Yevhen Marchenkov, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 13 mai 2025, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și respingerea cererii de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Yevhen Marchenkov, a menționat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.

La fel a consemnat că, motivarea hotărârilor este o garanţie pentru părţi că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară simplă precisă concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce priveşte cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

A mai afirmat că, având în vedere principiul legalității, care este de rang constituţional, şi exprimă obligativitatea respectării legilor şi a calității acestora, precum şi asigurarea respectării ordinii de drept, s-a reţinut că aceste condiții au fost neconsiderate la data întocmirii Deciziei contestate.

Totodată a specificat că, în speță, reclamanta prin cererea privind asigurarea acțiunii nu a anexat probe pertinente, în vederea necesității asigurării acțiunii, care ar confirma dispunerea cu drept de proprietate de către recurentă asupra bunurilor mobile, imobile sau al altor bunuri în privința cărora ar exista riscuri că acestea ar putea fi înstrăinate, or deținerea conturilor bancare, în privința cărora se solicită aplicarea sechestrului, nu poate constitui în sine un risc ce ar contribui la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri. Totodată reclamanta/intimată nu a anexat probe, care ar confirma că a depus toată diligența, însă nu a reuşit să afle informația necesară.

La fel a menționat că, reclamanta nu a prezentat dovezi care ar indica la faptul incapacității de plată a pârâtului, fie a întreprinderii de către aceştia a unor acțiuni sau inacţiuni în vederea exonerării efective şi intenționate de la executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, fie existența altor circumstanţe care ar determina imposibilitatea executării unei posibile hotărâri de încasare.

Totodată a notat că, faptul solicitării reclamantei a unei sume de bani de la pîrît, nu denotă în sine justețea solicitării aplicării măsurii de asigurare. Astfel, ingerinţa solicitată la moment nu e justificată de un raţionament de fapt temeinic, iar, neîncrederea reclamantului în executarea de către pârât a unei posibile eventuale hotărâri de încasare, nu are la bază careva motive justificative, purtând un caracter declarativ şi nu se bazează pe careva circumstanțe reale care ar justifica riscul neexecutării.

În această ordine de idei, a considerat că cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, or nu au fost identificate motive care ar crea un dubiu rezonabil că o eventuală hotărâre emisă în favoarea reclamantului, ar risca să rămână neexecutată.

Subsidiar, a consemnat că, la adoptarea încheierii privind admiterea cererii de asigurare a acțiunii instanţa nu a apreciat corect riscurile ce ar fi impus aplicarea măsurilor de asigurare, iar sarcina probaţiunii întru aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanţa obiectului acţiunii, urmează a fi apreciat obiectiv de instanţa de judecată.

Reprezentantul recurentului a mai relatat că, instanţa de fond la etapa examinării cererii de asigurare acțiunii urma să aprecieze balanţa de inconvenienţe ce pot apărea dacă se vor dispune măsurile de asigurare. În speță, măsurile sunt nejustificate, neproporţionale și nu corespund scopurilor instituirii lor, fapt ce a servit la adoptarea unei încheieri arbitrare şi neântemeiate.

Prin referința depusă, avocatul Cijicenco Radu în interesele Roșca Iuliei a menționat că, studiind motivele invocate în cererea de recurs consideră cererea ca fiind neîntemeiată, având la bază nişte motive declarative, drept rezultat urmează a fi respinsă.

A specificat că, în speță pârâtul cunoaşte despre existenţa datoriei în temeiul contractului de împrumut semnat cu reclamanta, ştie obligaţiile sale contractuale, dar cu rea credinţă se sustrage de la executarea acestora.

A precizat că, în contractul de împrumut, semnat de ambele părţi la data de 21.03.2023, în pct 1.3 se stabileşte că suma împrumutului în mărime de 10.000 euro urmează a fi restituită de către pârât până la data de 20.03.2024, adică este indicată concret data restituirii datoriei, iar pârâtul a neglijat în mod obraznic restituirea datoriei la data indicată.

Astfel, a opinat că neexecutarea cu rea-credinţă este una evidentă şi asta se datorează faptului că pârâtul a refuzat restituirea acesteea, în condiţii când pârâtul nu neagă existenţă datoriei contractuale, or obligaţiunea de restituire a sumei împrumutului de către împrumutat, până la data de 20.03.2024 şi a plăţilor aferente împrumutului este indicată şi în pct 2.2.1 şi 2.2.2, 1.2, 4.2 al contractului de împrumut.

A mai relatat că, existența relațiilor civile dintre părți se atestă prin răspunsul Direcției de Poliție Rîșcani nr. 34/203839 din 02 aprilie 2024, prin care se confirmă că relațiile parvenite între Roșca Iulia și Yevhen Marchenkov poartă un caracter civil.

Astfel, a concluzionat că, comportamentul recurentului legat de eschivarea restituirii datoriei contractuale generează și riscul neexecutării unei eventuale hotărâri judecătorești. Tot aici a reținut că, aplicarea măsurilor asiguratorii pe mijloacele bănești și bunurile debitorului, în limita pretenției, ar favoriza executarea unei eventuale hotărâri judecătorești cu satisfacerea pretenției creditorului și survenirea efectelor lucrului judecat.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, reține că din lucrările dosarului urmează că încheierea primei instanțe a fost pronunțată la data de 13 mai 2025, însă la materialele cauzei lipsesc date privind momentul comunicării acesteia recurentului.

Corespunzător, Colegiul conchide că recursul declarat de către avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Yevhen Marchenkov la 30 mai 2025 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În temeiul art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept*: *a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.*

Conform alin. (2) a articolului indicat, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.*

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acțiunii”.*

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se

afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul notează că, prin acțiunea înaintată, Roșca Iulia a solicitat de la Marchenkov Yevhen încasarea sumei de 21712,5 (douăzeci și unu mii șapte sute doisprezece euro și 50 eurocenți), dintre care 9000 euro la restituirea sumei împrumutate, 10 300 euro restanță la achitarea dobânzii contractuale pentru perioada 21.03.2023 - 20.04.2024, și 2412,5 euro penalitate pentru nerestituirea în termen a împrumutului și a dobânzii pentru perioada 20.04.2024 - 15.04.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în proces.

Colegiul civil reține că, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea reclamantei privind aplicarea măsurilor asiguratorii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele financiare din conturile bancare ce aparțin pârâtului Yevhen Marchenkov în limita valorii de 19 300 (nouăsprezece mii trei sute) euro și 12 551 (douăsprezece mii două sute cincizeci și unu) lei, necesitate determinată de particularitățile obiectului litigiului în sensul invocat de către reclamant, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond.

Or, în situația creată, Roșca Iulia nu dispune de nici o garanție reală de rambursare a sumei pretins a fi încasată de la pârât, existând probabilitatea cauzării unui prejudiciu în contextul *periculum in mora*, adică pârâtul ar putea să întreprindă

măsuri ce ar duce la dispariția, degradarea, înstrăinarea, risipirea sau proasta administrare a bunurilor sale, în scopul eschivării de la executare, ce va duce indubitabil la imposibilitatea executării hotărârii judecătoreștii în viitor.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, volumul și cuantumul pretențiilor, comportamentul pârâtului, urmare a acestor date, corect concluzionând existența riscului de a nu fi executată eventuala hotărâre.

Astfel, la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Reținând aceste circumstanțe, Colegiul civil notează că, asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces și în așa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc pronunțat, precum şi să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Yevhen Marchenkov, cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară în limita valorii acțiunii, urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtului, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Este de menționat că, măsurile de asigurare a acțiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deținerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

De asemenea, Colegiul civil apreciază ca fiind neîntemeiate și declarative argumentele recurentului precum că, intimatul/reclamant nu a prezentat probe care ar confirma imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, precum și rea-credința pârâtului.

La fel, instanța de recurs reține ca fiind nefondate și lipsite de pertinență alegațiile recurentului vis-a-vis de netemeinicia actului judecătoresc contestat, or, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea recursului, constituind niște argumente ce țin de fondul cauzei.

În această ordine, Colegiul civil consideră că, judecătorul la aplicarea măsurilor de asigurare din speță corect a apreciat asupra existenței unor probe utile care în mod cert creează unui observator obiectiv dubii serioase și rezonabile privind pericolul de a fi imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, inclusiv prin prisma comportamentului de rea-credință a pârâtului, cel puțin deduse din înscrisurile anexate la dosar.

În așa mod, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate, Colegiul judiciar consideră că, în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contextul în care în condițiile speței există riscul imposibilității executării hotărârii judecătorești.

În acest context, Colegiul reţine că, potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

De altfel, admiterea cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, nu privează pârâtul de dreptul, într-o eventuală respingere a acțiunii, de a solicita reparația prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, în temeiul art. 182 al Codului de procedură civilă.

În cumulul celor expuse, Colegiul conchide că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de Roșca Iulia cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Deci din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 mai 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Marchenkov Yevhen.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 mai 2025, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Iulia împotriva lui Yevhen Marchenkov, cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu